

Chắc trong chúng ta sẽ có lần thắc mắc sao lại không có mã di động 099 mà chỉ có 090, 091, 092, 093, 094, 095, 096, 097, 098. Năm trước thầy Bộ Thông Tin Truyền Thông nói hết kho số 09 cho di động nên mới ra kho số 012...

Sếp tôi mới nghe vậy có câu trả lời vì số thầy mới “chú” di động mới ra đời, có dịch vụ di động mang mã số 099-xxx-xxxx. Nhà cung cấp dịch vụ này mang tên Indochina Telecom. Chắc ai cũng sẽ đang thắc mắc Indochina telecom của ai mà lại dành cho mã di động đẹp như Việt Nam nhé thầy.

Indochina Telecom được thành lập dưới danh nghĩa của Thủ tướng cũ của II Bộ Quốc Phòng nhưng nguỵn vốn và chi phí thực tế từ ông sui gia anh 3 Thủ Tướng – ông Nguyễn Bang (cha của Nguyễn Bộ Hoàng hay Henry) và con rể của ông này (Thomas O’Cnornor, tức anh rể của Hoàng), có sự tham gia của ông Đỗ Trung Tá – nguyên Bộ trưởng Bộ BCVT. Ngoài ưu tiên được

dành mã số đầu, công ty viễn thông này còn có một đặc tính khác lạ hơn so với các công ty di động khác hiện nay, đó là nó không phải bán ra hàng trăm triệu Đô-La để đầu tư nhà trạm phát sóng, máy móc thiết bị đầu tư tốn kém, mà tất cả các công ty di động của Tập Đoàn Bưu chính Viễn Thông VNPT bao gồm Vinaphone, Mobifone và một phần của Viettel Mobile sẽ phải “phát sóng thay” cho nó. Mà nó cũng chẳng phải bán đầu tư ra mua các sóng này, thay vào đó nó chỉ rớt “cha” bằng cách khi nào nó bán được dịch vụ, tức là khách hàng 099 mà có gọi và phát sinh doanh thu thì nó ăn chia phần trăm lợi cho các công ty di động này. Đúng là một hợp trong một cũng không thể có được. Chẳng phải bán đầu tư ban đầu đầu tư tốn kém, cũng chẳng phải chịu rủi ro nếu mua sóng theo dung lượng nào đó mà chưa biết bán thì đó hay không. Vậy vậy mà một công ty di động có mã đầu như thế chỉ cần vài chục triệu Đô-La là hoạt động được rồi. Đó chính là siêu lợi nhuận vì di động bình thường (phải đầu tư lớn) đã lợi rồi thì, còn cái này thì chẳng phải đầu tư gì đáng kể.

Một chục triệu Đô-La này phía Thủ Tướng chắc hẳn không phải bán ra mà gia đình ông sui anh 3 lo hết. Như trên thực tế, khoản tiền này cũng chẳng phải là tiền túi của gia đình này mà nó có nguồn gốc thật đáng xấu hổ. Như ng ai được các loạt bài ca ngợi phò mã Henry cách đây hơn một tháng

trên các báo là phải thì chắc vẫn còn nhớ các bài bút nháp của VITC là một công ty đầu tư phò mã (tức là lúc đó chưa phải là phò mã) Henry thành lập và phát triển nó lên một mức doanh số cả chục triệu USD. Doanh số lên cả chục triệu là thật nhưng số thật đầu tư thì hẳn là không nhiều.

Nguyễn Bang khi mới sang Việt Nam móc nối đầu tư với Đ. Trung Tá và mua chuộc tay quan tham này cho một kế hoạch mà nhiều người tin là đầu tư toàn tính tiền đó đây nay. VITC do con rể của ông Bang là Thomas O'Conor thành lập, đang buôn linh tinh đồ thủ tục xử lý môi trường, PVC, xuất khẩu ở VN thì đầu tư ngay vào lĩnh vực viễn thông và có ngay hợp đồng với công ty Viễn thông Quốc tế VTI (trước thuộc VNPT) để chuyển nhượng quyền đi thuê thông tin nước ngoài với VN với giá cả triệu USD-La Mã một tháng. Điều kỳ lạ là nếu như các công ty khác làm ăn thông tin với VTI (như AT&T, France Telecom, ...) đều phải thanh toán trước thì VITC luôn được thanh toán sau với giá có thể đi lên đến gần 50 triệu USD. Việc làm ăn này bắt đầu từ 2002 và lúc đó Henry đang làm Giám đốc kinh doanh cho VITC, anh rể Thomas làm Tổng Giám đốc, ông bố Nguyễn Bang làm Chủ tịch. Ai cũng thắc mắc tại sao những tay Việt kiều này lại có thể chiếm đóng một số lượng lớn hàng chục triệu USD thông tin xuyên và lâu dài như vậy. Có một sự quan chức VNPT mua đứt và bán đứt này ra nhưng đầu tư thì bị vì lúc đó ông Đ. Trung Tá đã trở thành Bộ Trưởng Bộ BCVT và cái ghế Chủ tịch HĐQT - VNPT.

Số vốn chiếm đóng này gia đình Nguyễn Bang dùng đầu tư vào chứng khoán, bất động sản và mở một nhà hàng tên Vine ở số 1 Xuân Diệu, Hà Nội. Đến tháng 3/2008 VITC tuyên bố đóng cửa VPĐD tại VN với số nợ VTI lúc đó lên tới 23 triệu USD-La Mã, và giải tán toàn bộ nhân viên

đang làm việc ở đây. Tuy nhiên sau đó, theo đề nghị của ông Tá và lãnh đạo VTI nên VITC duy trì một văn phòng giới thiệu công nghiệp chuyên hút máy móc và số 1 Xuân Diệu, cho thiết bị chuyên không tài, không có lưu lượng đi qua một các nhà chức trách để duy trì cái hợp đồng với VTI nhằm chiếm đoạt 23 triệu lâu dài. Kể hoạch của gia đình Nguyễn Bang cũng kết với Đ. Trung Tá (dù giờ đây không còn làm Bộ Trưởng ngành vận còn như hàng mành trên chính trường, đến biệt là với ông 3 Dũng) là VTI sẽ xóa nợ 23 triệu này bằng ngành thuế do nhân sự để soát sổ, mua lại công phần của VITC bên Mỹ, ... Tuy nhiên việc này đến hiện nay đang gặp phần đình trệ của nhu cầu trong VNPT nên đến giờ vẫn không thực hiện được. Ngành số tiền 23 triệu Đô thì vẫn nằm trong túi gia đình Nguyễn Bang và bây giờ được tiếp tục đầu tư vào Indochina Telecom.

Trong quá trình làm việc trên, có một số nhân viên VITC, người nước ngoài làm người Việt cũng bị gia đình Nguyễn Bang làm việc và lợi dụng nên rất bất bình. Họ đang tìm cách đưa vận động này ra ánh sáng. Donald Berger (người Canada) đầu tiên hùn hợp với Thomas làm nhà hàng Vine, mà đây bị Thomas hút vắng khách nhà hàng này. Hay như Larry Grace, một luật sư ở Chicago và là bạn học cũ của Hoàng phò mã, có thể được Thomas (thường gọi là Tom) mời sang tư vấn và bán một phần công phần của VITC cho VNPT (25%). Tuy nhiên chỉ sau 1 thời gian người làm việc với gia đình này thì Larry phát hiện ngay ra đây là một công ty làm việc và ngay lập tức bị đổ án và rút vận nước làm Thomas và Hoàng vô cùng cay cú. Larry đã nhún ra bị chặn lại làm việc của Tom và gia đình Nguyễn Bang từ rất sớm đã có một liên kết với Tom ở Singapore liên quan đến việc làm việc và số dụng vẫn sai mục đích. Tom đã phải tốn khá nhiều tiền để lo lót và này êm xuôi. Larry cách đây vài năm đã gọi thuê VNPT từ cáo bị chặn lại làm việc của VITC và dụng ý của Tom như ngành chức ai quan tâm. Nhưng Larry tuyên bố sẽ không bị cuốn vào việc và chỉ một việc chiếm đoạt 23 triệu Đô tiền của nhà nước (tức của nhân dân).